

Бібліотека ім. П. Й. Кучеряка
Інв. №

Контрольний зразок

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

VIII з'їзд

письменників України

У період великого політичного піднесення, викликаного історичними рішеннями найвищого форуму комуністів країни, розпочав у Києві роботу VIII з'їзд письменників України. Майстри слова республіки зібрались, щоб обговорити актуальні проблеми сучасного літературного процесу, підбити підсумки зробленого, накреслити далі перспективи своєї творчої діяльності у світлі завдань, поставлених XXVI з'їздом КПРС.

Зал Київської міськради 7 квітня заповнили відомі українські прозаїки, поети, драматурги, літературознавці, перекладачі. Серед гостей — делегація Спілки письменників СРСР, московські майстри слова, посланці літератури Російської Федерації, Білорусії, Узбекистану, Казахстану, Грузії, Азербайджану, Литви, Молдови, Вірменії, Туркменістану, Естонії, Башкирії, перекладачі, виступники, представники творчих спілок України, працівники партійних, радянських і громадських організацій.

Вступним словом з'їзд відкривав Герой Соціалістичної Праці, поет-академік Микола Бажан.

Обираються керівні органи з'їзду.

Під оплески присутніх мисля в президії займають член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський, члени Політбюро ЦК Компартії України — голова Президії Верховної Ради УРСР О. Ф. Ватченко, Голова Ради Міністрів УРСР О. П. Ляшко, голова Укрпрофради В. О. Сологуб, кандидати у члени Політбюро ЦК Компартії України — перший секретар Київського міського комітету партії Ю. І. Євченко і секретар ЦК Компартії України О. С. Кепто, завідувач відділом культури ЦК КПРС В. Ф. Шауро, перший секретар правління Спілки письменників СРСР Т. М. Маркоєв, заступник Голови Ради Міністрів УРСР М. А. Орлик, визначні літератори України. Делегати і гості з'їзду

тепло вітають представників братніх літератур.

З великим піднесенням збирається почесна президія з'їзду в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Я. І. Брежнєвим.

Затверджується такий порядок денний:

1. Звіт правління Спілки письменників України.
2. Звіт ревізійної комісії Спілки письменників України.

3. Вибори правління Спілки письменників України.

4. Вибори ревізійної комісії Спілки письменників України.

5. Вибори делегатів на VII з'їзд письменників СРСР.

З промовою на з'їзді виступив тепло зустрінутий присутніми член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербинський.

Доповідь «Література як міра часу і велич людини» зробив перший секретар правління Спілки письменників України Павло Загребельний. Із співдоповідями виступили Юрій Мушкетик (проза), Борис Олійник (поетика), Олександр Левада (драматургія), Юрій Збанацький (література для дітей та юнацтва), Леонід Невідовий (критика), Дмитро Павличко (перекладна література), Віталій Корочин (публіцистика).

Було заслухано звіт ревізійної комісії, з яким виступив її голова Іван Гончаренко.

VIII з'їзд письменників України продовжує свою роботу.

Напередодні з'їзду літератори поклали квіти до пам'ятника В. І. Леніну, монумента на честь Великої Жовтєвої соціалістичної революції, а також до могили Невідомого солдата в парку Вічної слави. Квіти були покладені до пам'ятників О. С. Пушкіну, Т. Г. Шевченку, І. Я. Франку, Лесі Українці, Г. С. Сковороді, І. П. Котляревському.

[РТАУ].

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Четвер, 9 квітня 1981 року • № 43 (2927) • Ціна 2 коп.

РІШЕННЯ XXVI З'їЗДУ КПРС — В ЖИТТЯ!

Кіровоградська взуттєва фабрика. Тут, у цеху № 3, працює комсомольська молодіжна бригада, яку очолює Надія Григораш (групкомсорг Сеїтлана Бодня). Працює по-ударному, з молодечим запалом: середньорічний виробіток в останньому році минулої п'ятиріччя, наприклад, становив 126,1 процента, продукцію колентив здал у відділ технічного контролю з першого пред'явлення; за підсумками фабричного соціалістичного змагання минулого року цей НМК став його переможцем.

«Одинадцятій п'ятиріччю — удару працю, знання, ініціативу і творчість молодих!» — цей девіз юнаків і дівчат країни став зразком і для комсомольської молодіжної бригади взуттєвників.

На знімках: на ділянці КМК; бригада Н. ГРИГОРАШ; працює групкомсорг С. БОДНЯ; танцюють черевички; наставник молоді — майстер цеху № 3 комуніст В. Г. БОЖЕНКО.

Фоторепортаж В. ГРИБА.

ЕКЗАМЕН...

— Іван Нессенко! — нарешті порушив мовчанку голова екзаменаційної комісії Григорій Олексійович Горохов.

Стрункий юнак підвівся з-за парті і впевнено пішов до стону.

— Беріть білет.

Узяв вузку смужку паперу й відразу ковзнув поглядом по запитаннях. Тільки ним і виказав своє хвилювання.

— Готуйтеся, — підбадьорливо усміхнувся Григорій Олексійович. — Можете скористатися наявними приладами.

«Як збільшується зростаюча колісна трактора?» — перепитав іще раз. Знайома тема. Подумки відмітив, що зможе дати вичерпні відповіді й на інші запитання.

А по своїй «шасельній» білеті вже йшли до столу екзаменаційної комісії Михайло Яструбецький, Володимир Зимогляда, Микола Мамківський — Іванові односельці, теж курсанти мехвособучу. Іх

дванадцять сім — молодих, енергійних юнаків. Більшість хлопців торік закінчила школу, дехто повернувся з лав Радянської Армії.

Навчання механізаторів у Панчевому організував райком комсомолу спільно з райсельгосптехнікою і правліннями колгоспів. У кожному з навколишніх господарств знайшлися бажаючі оволодіти механізаторською професією. Вони й заповнили добре обладнані класи. Запиття вали кваліфіковані педагоги.

Навчальні класи курсів мехвособучу — неподалік від табору тракторної бригади. Тож майбутні трактористи, жаткарі і комбайнери мали всі можливості закріплювати теоретичний матеріал на практиці. Найсучасніші машини слугували їм.

... Іван Нессенко відповів чітко, впевнено. Здавалося б, найвимогливішого екзаменатора могли задовольнити його від-

У селі Панчевому Новомиргородського району закінчили роботу курси механізаторів. Наші позаштатні кореспонденти М. Стоян і В. Шульга передають:

нові. Але ні — сплелось додаткові запитання. Члени комісії, Анатолій Георгійович Власенко та Іван Тимофійович Малашевський заспокоїлись лише тоді, коли зрозуміли: хлопця на слухі не заженеш.

Чудово відповідав і Микола Данилов. Напроти його прізвища в класному журналі появилася остання, найвагоміша оцінка: «відмінно».

Екзамен склав всі. — Віттепер ви — механізатори, — сказав Г. О. Горохов, коли востаннє зібрався в класі. — Вітаю! Проте не забувайте, що головний екзамен — попереду. Ного ви тримаєте швидко: перед землею, рідким господарством, баткарами-хліборобами. Бажаю вам успішно скласти його!

Справді добре дбають про працевлаштування молоді в колгоспі імені Леніна. Непогано поставлено професійно-орієнтаційну роботу і в місцевій середній школі. І колгоспи, і навчальний заклад піклуються про те, щоб юнаки і дівчата, які живуть на селі, знали техніку. Учні мають можливість навчатися на курсах механізаторів у сусідньому селі Панчевому (колгосп імені Куйбішева), що за п'ять кілометрів від Каніска.

Тож коли Іван Нессенко, Анатолій Винощенко, Микола Мамківський, Валентин Лавріненко, Юрій Сердюк, Микола Данилов та інші (всього десять чоловік) закінчили десятирічку, то твердо вирішили піти

...І РОБОТА

на курси механізаторів. Бо всі ще раніше вивчали будову трактора, пробували водити його, а значить, і полюбили механізаторську працю. Орати землю, засівати її добрим зерном, продовжувати справу своїх батьків та шанованих односельців, постійно відчувати, що ти потрібен цій землі, людина, які живуть поруч тебе, — нічого не може бути кращого в житті.

Старанно навчалися хлопці, не пропускали жодного заняття, особливо з великим інтересом проходили практику. І ось винувек. Усі десятирічники охоче посвідчення тракториста. До речі, втілюючи в життя лавури «Жити на селі — знай техніку!», кожен із випускників має кілька спеціальностей Нессенко до механізаторських курсів навчав професії електроварника. Горис Колосов не вчився на комбайнера ні в учили-

щі, ні в технікумі, а шолита під час зимових відпусток за кермо степового комбайна поруч досвідченого механізатора, збирав урожай зернових. Та ось і оволодів спеціальністю комбайнера.

Тепер, коли почалися весняно-польові роботи, комсомольці прибули працювати в рідний колгосп — у першу й другу тракторні бригади. Одні вже підтвердили високі оцінки на випускних екзаменах високими показниками в роботі, у інших день практичного екзамену попередив. Експерт, у якому працює Юрій Сердюк, вразив виробітку щоперіод виконує на 150—160 процентів. «Блискавичка». «Комсомольський прожектор» розповідає про славу діла молодих хліборобів. Каніска зичать молодим механізаторам щастя і добра на вибраному шляху швейку по тлі-воно почався

Всесоюзні комсомольські збори

«РІШЕННЯ

XXVI З'їзду

КПРС—

ВИКОНАЄМО!»

РАЙСПОЖИВСПІЛКА

Плану не виконано.

Чому?

Торік річного плану товарообороту Вільшанська райспоживспілка не виконала. Чому? З яких причин? Ці питання були в центрі уваги комсомольців під час проведення Всесоюзних комсомольських зборів «Рішення XXVI з'їзду КПРС — виконаємо!»

— Ми дуже часто говоримо про культуру обслуговування населення, — так почала свій виступ кондитер Раїса Павлішук. — Про це слід говорити. Але звернімо увагу на інше — ми іноді не виконуємо планів і тому, що не можемо збутичасно продукцію. І тут чимало причин. Одна з найосновніших — невисока якість продукції, яку ми пропонуємо населенню. Хто про це повинен дбати? Всі, і молоді насамперед. Звичайно, сьогодні йшлося і про те, що, мовляв, умови праці, застаріле обладнання не дозволяють добиватися хороших результатів. Та неже ми чекаємо того часу, коли нам створять усі умови? Думаю, що над учорашніми недоліками нам треба самим поміркувати.

Комсомольці детально обговорили кращу організацію соціалістичного змагання між комсомольсько-молодіжними колективами кондитерського й ситрового цехів. Водій автомашини Станіслав Шевченко розповів про ті недоліки, які трапляються в роботі автопарку райспі-

лосптехніки, запропонувавши шляхи їх усунення.

Ще на початку року комсомольці районного промкомбінату виступили з ініціативою «Виконаємо план першого року п'ятиріччя до 64-ї річниці Великого Жовтня». Молоді працівники райспоживспілки на своїх зборах підтримали ініціативу, дали слово втілити її в життя.

М. НЕСТЕРУК,
секретар комсомольської організації райспоживспілки.
с.мт Вільшанка.

КОЛГОСП

Успіхи зобов'язують

За успіхи в останньому році минулого п'ятиріччя колгосп імені Комінтерну Онуфріївського району нагороджено перехідним Червоним прапором Міністерства сільського господарства СРСР і ВЦРПС, перехідним Червоним прапором Міністерства сільського господарства УРСР та Укрпрофради.

Справді, колгосп з високими показниками закінчив десяте п'ятиріччя. Особливо показові успіхи у тваринництві — на 141 процент виконано річний план продажу молока державі, на 173 — м'яса. Який же внесок молоді у справу — розвиток тваринництва, — про що стільки говорилось на XXVI з'їзді КПРС?

Якщо взяти тракторний та автомобільний парки, то там працює більше половини комсомольців колгоспу. А на фермах, виявляється, нині зайнято найменше молоді: четверо механізаторів, один ветеринарний лікар і завідувач фермою. Тому так серйозно порушили це питан-

ня — застрашню проблему трудових ресурсів у тваринництві — комсомольці на Всесоюзних зборах. Першим кроком у цій справі, вирішили вони, буде створення комсомольсько-молодіжної колективу на молочно-товарних фермах. У рішенні зборів записали і ще чимало важливих заходів з цього приводу.

Запланованого врожаю кукурудзи торік ми не одержали, — сказав у своєму виступі член КМК Микола Таранець. — Негода зашкодила, та й досвіду, знань, щоб вирішувати казанисту за індустріальною технологією, у нас було ще не досить. Нині треба так потрудитись, щоб вернути господарству торішній борг, переконатись у власних можливостях.

На зборах виступив комсомолець 20—30-х років Федір Іванович Григорович. Він розповів про гвардійців перших п'ятирічних планів, про їхні героїчні справи.

А. ГОЛОБОРОДЬКО,
завідуючий відділом комсомольських організацій Онуфріївського райкому ЛКСМУ.

ПІДПРИЄМСТВО

Нові адреси ініціативи

«П'ятирічку — за чотири роки!» — з такою ініціативою виступив після з'їзду партії комсомольсько-молодіжний колектив Михайла Підгорного з фабрики діагностичних паперів. Почин гаряче підтримала комсомолія Олександрійського району, про що свідчать Всесоюзні комсомольські збори «Рішення XXVI з'їзду КПРС — виконаємо!», які проходять нині в першій організації.

Першими вирішили «прописати» ініціативу у своєму колективі хлопці з комсомольсько-молодіжної бригади слюсарів-інструментальників Сергія Іщенко з механічного цеху електромеханічного заводу. Наступного дня із зустрічною ініціативою — виконати річний план першого року п'ятиріччя на

чотири тижні раніше строку — виступили спілчани цеху по виробництву тозаврів народного споживання цього ж заводу.

Комсомольці більш як десяти підприємств міста вже висловили свою підтримку почину. Кожного дня ініціатива знаходить нові й нові адреси.

Від слова до діла — таке ставлення до важливої справи характерне для правопланових змагань, що розгорілося. Шахтарі Микола Скалозуб і Олександр Касаткін, електромонтажники Раїса Шлак і покрівельник Валерій Никифоров та інші, хто ще недавно виступав на зборах у своїх організаціях з підтримкою ініціативи, нині по-ударному трудяться, щодня значно перекиваючи змінні норми.

І. ДОБРЯНСЬКИЙ,
завідуючий організаційним відділом Олександрійського райкому ЛКСМУ.

ЛІКАРНЯ

Наша кровна справа

У своїй доповіді на XXVI з'їзді Комуністичної партії Радянського Союзу Леонід Ілліч Брежнєв сказав: «Треба зробити все, щоб радянська людина завжди і всюди могла діставати своєчасну, кваліфіковану й чуйну медичну допомогу». Ці слова стали своєрідною програмою наших комсомольських зборів, «Рішення XXVI з'їзду КПРС — виконаємо!»

Понад 150 комсомольців обласної лікарні несуть почесну і велику відповідальність вахту на сторожі здоров'я трудівників Кіровоградщини. Адже вчасно запобігти підступній хворобі, подати негайну медичну допомогу — наша кровна справа. І саме про це говорили у своїх виступах комсомолі, медичні сестри фізіотерапевтичного і проктологічного відділень Оксана Таран, Надія Сулима, лікар Юрій Воронюк та інші.

Л. ХУТОРНА,
секретар комсомольської організації обласної лікарні.

УРОЖАЙ-81

Повідомила

«блискавка»

«За шість днів комсомольсько-молодіжний екіпаж у складі Анатолія та Івана Дудників посіяв 134 гектари зернових. Так тримати!» Це, ранкове, позитивне повідомлення «блискавки» швидко стало відомим усім трудівникам колгоспу імені Куйбишева. А ввечері — нова радісна звістка: «В господарстві почалася сівба цукрових буряків. Перед у соціалістичному змаганні веде член ВЛКСМ Сергій Коломієць. За день він посіяв 20 гектарів цукристих».

— Молодці комсомольці! — кажуть про юнаків односельці.

— Завдають нам роботи, — жартують члени «Комсомольського прожектора» і беруться за випуск нового, екстреного випуску «блискавки».

М. ПОЛИЩУК,
Гайворонський район.

На останніх гектарах

Понад 320 гектарів ранніх ярих зернових посіяв з початку весняно-польових робіт комсомольсько-молодіжний екіпаж Василя Сидоренка з колгоспу імені Леніна. Ланковий, котрий трактором Т-150 агрегує три сіялки, а також інші члени екіпажу — Євген Бондар, Сергій Назаренко і Сергій Костун дотримуються всіх вимог агротехніки: не допускають розриву між підготовкою ґрунту і сівбою, вносять у рядки мінеральну поживу. Комсомольсько-молодіжний лідерує в соціалістичному змаганні серед сіячів господарства.

З перевиконанням норм виробітку працюють також члени ВЛКСМ Володимир Москаленко, Іван Борецько, Віктор Кулик і молодий комуніст Микола Мішин. Вони мають на своєму рахунку 220 гектарів засіяного поля.

Трудівники колгоспу планують 10 квітня закінчити сівбу ранніх ярих.

А. ФЕДУНЦЬ,
інструктор Долинського райкому комсомолу.

Комсомольська продукція

Цех № 3, де працює 300 комсомольців, по праву вважається провідним на заводі радіовиробів. Третина продукції на підприємстві виробляється руками молодих слюсарів-складальників.

По-діловому, з піднесеним настроєм готуються вони до Всесоюзного комуністичного суботника. Дізнавшись, що планується 18 квітня виготовити валової продукції на кілька тисяч карбованців, спілчани дали слово, що продукція на 4 тисячі 940 карбованців (більше третини) буде їхня. До фонду п'ятиріччя члени ВЛКСМ перерахують півтори тисячі карбованців. На закономірних матеріалах працюватимуть у день «червоної суботи» комсомольсько-молодіжні колективи малогабаритної ділянки цеху, де групкомсгари В. Тиркулець та О. Афанасьєва.

В. СТОЯНОВ,
м. Кіровоград.

У дві зміни

Молоді робітники Ульяновського цукрозаводу вирішили працювати в день суботника у дві зміни: виконавши норму в цеху, вони прийдуть ударними загонами на спортивні майданчики. Оновлять їх, посадять навколо дерева, закладуть квітки.

А кращі спортсмени ДЮСШ, тренери працюватимуть на міському стадіоні. Вони пофарбують трибуни, реставрують ігрові майданчики, дообладнають місця для складання нормативів комплексу ГПО. Їхню ініціативу підтримали фізкультурні активісти колгоспів імені Шевченка, імені Фрунзе, імені Щорса. Повернувшись із весняного поля, хлопці і дівчата порядкуватимуть на сільських стадіонах.

М. РУДЧЕНКО,
голова Ульяновської районної ради ДСТ «Колос».

9 квітня — 9 травня — Вахта пам'яті. Її девіз: «Подвиги в труді — мир на землі!»

Тоді, в сорок першому, перед тим, як скинути бомби на гітлерівські аеродроми, звідки здійснювалися хрестаті літаки і напали до Москви, капітан Мамін сказав нам, молодим льотчикам: «Ми повинні повернутись. Але може статися, що доведеться пожертвувати собою. Десяток фашистів знищ, а тоді кидайся в полум'я. Зумійте вмерти так, щоб вашого імені не забули...» Він, мій командир, не повернувся тоді на свій аеродром. Скинувши всі бомби на ворожі літаки, вистрілявши всі боеприпаси в повітряному бою, він повіз палаючу машину на вцілілі гітлерівські літаки фортеці, що не естигли злетіти. А я такі посадив винищувача із сотнями пробоїн на свій аеродром — мені пощастило...

І ось тепер виступаючи на уроках мужності перед школярами, я першим називаю ім'я капітана Маміна, дорогого мого командира, людину, яка стала моїм бойовим навчителем. Такі звитязці здобули безсмертя. Ми ними пишаємось. І завжди прагнемо брати з них приклад. Вирушаю зі своїми юнцями друзями в далекі й

ВСІ СВОЇ СИЛИ МИ МАЄМО СКОНЦЕНТРУВАТИ НА ДВОХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗНИХ НАПРЯМАХ. ОДИН ІЗ НИХ — КОМУНІСТИЧНЕ ТВОРЕННЯ, ДРУГИЙ — ЗМІЦНЕННЯ МИРУ.

Л. І. БРЕЖНЄВ.

ІМ'Я ДОРОГОГО НЕ ЗАБУДЬ

Близькі походи. Зустрічаючись із ветеранами Великої Вітчизняної війни, ще і ще раз переконуєшся — вони, як і в ту грізну годину, знову на правому фланзі, вони — прапороносці. Молодий хлібороб Микола Русавський дішов фронтовими дорогами до стін рейхстагу. І коли довідався, що тут, на підступах до Берліна, подвиг Олександра Матросова повторив його земляк комсомолец Архип Мачіта, аін дав клятву довести його справу. Сьогодні Герой Соціалістичної Праці М. О. Русавський працює головою колгоспу імені Карла Маркса — одного з кращих господарств Ульяновського району. Він — перший порадник молоді. Під час розмови з юнаками і дівчатами Микола Олександрович завжди підкреслює, що ми у великому боргу перед тими, хто віддав життя заради нашого щасливого сьогодення.

Ось чому нині десятки виробничих колективів у рапортах поруч своїх імен ставлять імена полеглих героїв. Залізничники Знамен'янки, плазильники Побузького нікелевого заводу, молоді продавці з УТО «Кіровоград» зарахували у свої бригади спартаківців Красногірки. Хлібороби села Лозуватого Ульяновського району працюють і за свого земляка Героя Радянського Союзу Архипа Маніту. Дев'ять слюсарів-складальників, що їх очолює заслужений машинобудівник УРСР, Герой Соціалістичної Праці О. О. Кошурко, першими на заводі «Червона зірка» занесли у список свого колективу Героїв Радянського Союзу, які загинули в бою з ворогом, — тепер працюють за одинадцятьох — за свого земляка І. І. Фісановича та Б. Г. Габдрахманова, котрий визволяв Кіровоград від німецько-фашистських загарбників.

За них члени бригади виконують по півтори норми: треба виготовити за зміну 800 сошників, здають же з першого пред'явлення 1200. А заробіток Героїв перераховують до Фонду миру.

У дні Вахти пам'яті члени бригади О. О. Кошурка працюватимуть іще напруженіше — за себе і за тих, хто пішов у безсмертя. Приклад цього колективу підтримали десятки, сотні червонозорівців — ветерани війни, молоді гвардійці п'ятиріччя.

Впевнений, що з такими патріотичними почуттями житимуть і працюватимуть усі комсомольці, всі неспілкує молоді орденоносної Кіровоградщини.

В. ВЕРХОЛАНЦЕВ,
голова обласного штабу Всесоюзного походу комсомольців і молоді «Шляхами слави батьків», Герой Радянського Союзу.

Зустріч після вистави

Чергове засідання клубу старшокласників «Ровесники», що діє у Світловодську, було незвичайним. На сцені місцевого Палацу культури замість мікрофону і ведучих були театральні декорації. Це в гості до комсомолів міста завітав самодіяльний народний театр Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна. Він привіз виставу Ярослава Стельмаха «Привіт, Синичко» — про наших ровесників, про любов і дружбу, про всі проблеми, які хвилюють у неповні сімнадцять.

Нас зачарувала гра артистів, на сцені вони були самі собою і водночас дуже схожими на нас. Кожну роль зіграно з любов'ю, достоїнством. Глядачі вірили, що рішення Сергія, головного героя вистави, — відмовитись від золотої медалі — продиктоване не показним бажанням похизуватися сучасною неординарністю, а внутрішнім переконанням, високим поняттям про честь і правдивість...

Вистава примусила стар-

шокласників наче збоку глянути на себе, по-іншому оцінити вчинки, побачити все те хороше й погане, що є в кожному.

... Спалахнуло світло, та артисти не поспішали залишати сцену. Раді були й ми поспілкуватися з бажаними гостями, тим більше що всі вони — вчорашні випускники, майбутні педагоги. А в ролі головного героя — Сергія — був зайнятий наш земляк, колишній учень міської середньої школи № 3 Андрій Горбатий.

Зустріч після вистави була немов продовженням порушеної в ній теми. Ганя Ляхова, Оксана Коваленко, Неля Брусенцова — одне за одним підводилися старшокласники, розповідали, як сприйняли вони образ Сергія, що вчинили б на його місці.

Приємно, що наші думки і зауваження зацікавили самодіяльних артистів.

С. СТЕЛЬМАХ,

учень 10-го класу,

м. Світловодськ.

У сільському клубі

... На сцені — наші сільські поети Микола Красько, Людмила Ключко, Олексій Німчук, Михайло Отупор, Любов Мамай, Ганна Сорока, Іван Лемеза. Про рідну Комуністичну партію, В. І. Леніна, комсомольську юність лунають перші поетичні рядки...

А ось знову зал вибухає оплесками. Це слухачі вітають гумориста-будівельника Івана Лемезу.

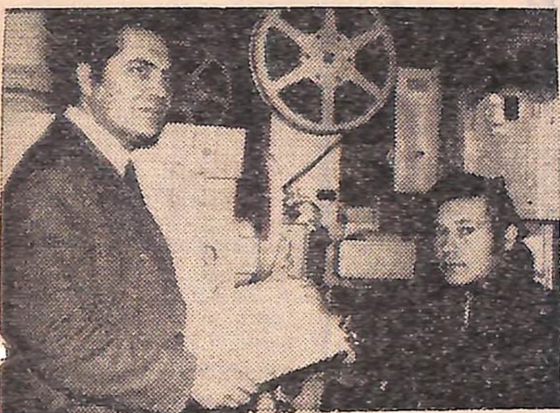
Задумовно прочитав свої вірші лірик Михайло Оту-

пор. Особливо сподобались присутнім його поезії «Гроза», «Бібліотекарка», «Весняне», «Від'їзд» та інші.

Цікавий вечір відбувся в нашому клубі. На ньому ж було влаштовано книжкову виставку «Молода поезія України». Непогано пройшла також літературна вікторина.

Г. МАРИНІНА,

завідуюча бібліотекою
с. Березівки Малозис-
ківського району.

Колетива кіноустановки Побузького мінерального заводу, на якій працюють старший кіномеханік Леонід Фоменко та його помічник Олексій Пучков, — один з кращих в області. І все це тому, що члени колективу вважають пропаганду кіномистецтва своїм найпершим завданням.

На знімку: Л. ФОМЕНКО (справа) та О. ПУЧКОВ за роботою.

Фото Г. КОРОТКИХ.

ПАРК НА КОЛИШНЬОМУ ПУСТИРІ

Алею імені XXVI з'їзду КПРС, яка складається з ста яблунь і черешень, заклали учні Новогродівської середньої школи № 7. Створили цього невеликого містечка, що загубилося в донецькому степу, ще пам'ятають: поруч з школою був пустир. А тепер майже на трьох гектарах розкинувся сад-парк, посаджений і вирощений школярами під керівництвом вчительки біології Т. П. Тищенко. Він став звичною домівкою для рідкісного в густині краях пернатого співця — соловейка, щебетання якого сюди приходять послухати і старі, і молоді.

Непростий це парк. Діти зробили спробу по-своєму відобразити на приквітці віки історії Радянської держави, створити своєрідну зелену «книжку життя». Є тут гарна алея, закладена до 60-річчя Ве-

ликого Жовтня, діброва, що виростає з саджанців, наділаних юннатами ряду областей і республік Радянського Союзу. Перші її деревця посадили ветерани Великої Вітчизняної війни, ті, хто у вогняному сорок третьому визволяв Донбас від фашистських загарбників. Багато дерев цього гаю-меморіалу, що вдягаються навесні в квітуче вбрання, стали живим пам'ятником воїнам, які віддали своє життя заради щасливого сьогодення.

Новогродівські школярі — постійні учасники всеукраїнського конкурсу «Зелене вбрання Вітчизни», нагороджені грамотами і дипломами Українського товариства охорони природи.

М. ТУРКІН,

кор. РАТАУ,

Донецька область.

ЖИТТЯ

МОЛОДІ

ЗА РУ-

БЕЖЕМ

ПРАГА. Високу трудову і політичну активність юнаків і дівчат Чехословаччини у розв'язанні конкретних завдань розвитку республіки відзначив на ІІІ пленумі ЦК Соціалістичної Спілки Молоді ЧССР, який відбувся нещодавно. Його голова М. Доквал, виконав завдання ССМ по мобілізації молоді на виконання рішень XVI з'їзду КПЧ і плавав у нинішній п'ятирічці. Члени ССМ, підписали М. Доквал, повинні не тільки вивчити рішення з'їзду, а й уміти втілювати їх у життя в своїй повсякденній діяльності.

БЕРЛІН. Маршрути більшості поїздок, які організує молодіжне бюро підтримки НДР «ЮГЕНДГУРІСТ», ведуть у Радянський Союз. Юнаки і дівчата республіки побувають цього року в Москві, Ленінграді, Києві та багатьох інших містах Країни Рад. СРСР та інші соціалістичні країни відвідають цього року понад 160 тис. членів Спілки вільної німецької молоді. Багатьом з них путівки вручено за великі успіхи в соціалістичному змаганні.

ПХЕНЬЯН. Студентські заворушення спалахнули на території університету «Сонгюган» у Сеулі. Понад 300 чоловік взяли участь у демонстрації протесту проти політичної диктаторської режиму Чон Ду Хвана. Демонстранти вимагали скасування антинародних репресивних законів, звільнення інформаційних агентств, кількох учасників демонстрації арештовано.

ТОКІО. Кількість правопорушень, що їх чинять неповнолітні жителі Японії, продовжує неухильно зростати. Як повідомив головне поліцейське управління країни, в березні цього року білих як 19 тисяч японців молодше 20 років були арештовані або дістали серйозні попередження від поліції за різні протизаконні вчинки, що на 5 з половиною тисячі перевищує аналогічні показники попереднього року.

На думку прогресивної громадськості країни, збільшення злочинності серед молоді в Японії зумовлене зростаючим почуттям невпевненості в завтрашньому дні, відсутністю життєвих ідеалів, культом насильства і жорстокості, що його роздувають засоби масової інформації.

(ТАРС).

Там, де править капітал

У містах і сільській місцевості Сальвадору продовжують безчинствувати каральні загони і терористичні банди, що перебувають на службі режиму. Щодня жертвами терору стають десятки чоловік.

На знімку: солдати хунти тероризують жителя Сан-Сальвадора.

Телефото ЮПІ—ТАРС.

В об'єктиві—Нікарагуа

Будуючи нове життя, уряд Нікарагуа велику увагу приділяє підрослачому поколінню. Особливе піклування виявляється про дітей, що втратили батьків. Для них відкрито в Манагуа дитячий будинок.

На знімку: Глорія КАМПУСАНО — асистентка дитячого будинку в Манагуа.

Фото АДН—ТАРС

ЗАМІТКИ ПОЛІТИЧНОГО ОГЛЯДАЧА

Терористичний акт у Вашингтоні

«Безвідповідальний терористичний акт» — так охарактеризував замах на президента Сполучених Штатів Генеральний секретар ООН Курт Вальдхайм. Той, що вчинив замах, як з'ясувалося, належав до правого профашистського угруповання.

Офіційна радіостанція «Голос Америки» передала повідомлення з Вашингтона в підкреслено бадьорій тональності. Президент «спокійно відносився» після операції по виїманню кулі з лівої легені. «Колеса уряду» крутілися не зупиняючись.

Та ось «Голос Америки» переїшов до повідомлень про зарубіжну реакцію на постріли в Вашингтоні: в інших країнах «вражені» і «обурені» тим, що сталося.

Радянська громадськість також вражена і обурена. Вражена тим, що стало майже традицією — кульовими траєкторіями вносити поривки в американський політичний процес. Відразу ж згадують мартиролог: Джон і Роберт Кеннеді, Мартін Лютер Кінг та інші. Знову оголошується безплідність багаторічних спроб навести хоча б мінімальний порядок у торгівлі і володінні вогнепальною зброєю в Сполучених Штатах. У результаті — вбивства і терористичні акти стають, здається, повсякденною рисою американського способу життя.

Старший брат президента Нейл Рейган покаржується: «Я чекав чогось подібного. Таке нині суспіль-

Президент Сполучених Штатів Рональд Рейган говорив нещодавно про «одну з основоположних з усіх людських свобод, а саме — свободу від страху». Президент говорив, що цій свободі загрожує міжнародний тероризм. Терористичний акт у Вашингтоні звертає увагу на стан цієї «однієї з основоположних людських свобод» у державі, яку іноді називають «країною-стрільницею». В американській столиці горіло вбито 202 чоловік, у Нью-Йорку — 1790, в Лос-Анджелесі — 1042, у Детройті — 548 і т. д. Причому якщо брати чіткіший показник рівня злочинності у вигляді числа вбивств на 100 тисяч жителів, то Нью-Йорк і Лос-Анджелес відсунуться на «середнє» місце, поступившись пальмою першості Клівленду, де вбили 280 чоловік. Увесь світ жахнувся події в Атланті, де регулярно вбивають чорних дітей, — уже загинуло 20 хлопчиків і дівчаток, ще двоє пропали безвісти. Шотландський «Ньюсуїк», розповідаючи про таку ж подію, дав заголовок: «Терор в Атланті».

Однією з причин зростання злочинності і внутрішнього тероризму є зачароване коло взаємозалежності між страхом і пильною торгівлею зброєю. Із зростаючим страхом зростає число покупок зброї, і вона дедалі частіше пускається в хід. За даними міністерства фінансів Сполучених Штатів, якому належить за цим стежити, на 226,5 мільйона жителів припадає принаймні

140 мільйонів одиниць вогнепальної зброї — на 50 мільйонів більше, ніж десять років тому. Це пояснюється тим, що у багатьох американців, як повідомляло агентство Ассошіейтед прес, виникло почуття, нібито «громадський порядок розвалюється, і вони себе озброюють і вчать вбивати».

Той, що вчинив замах, Джон Хінклі-молодший, придбав пару пістолетів у комісійному магазинчику в Далласі — місті, сумно відомому як місце обвиста президента Джона Кеннеді. В обмін Хінклі залишив у магазині гітару і друкарську машинку.

«Американські поплітки обуряться і запропонувати відповідні законопроекти, які б відвернули повторення подібного в майбутньому», — заявила дочка президента Морін. Але вона не закликає до контролю над вогнепальною зброєю. Зі злої іронії долі такий контроль — анафема для американських консерваторів, правих.

Американські соціологи наперекір нагадують тепер про атмосферу насильства як живлюче середовище подій, на зразок тієї, що сталася біля вашінгтонського готелю «Хілтон».

Перефразовавши відому англійську приказку про добродійність, можна сказати, що, подібно до неї, боротьба з тероризмом починається вдома.

Геннадій ГЕРАСИМОВ,
(АПН).

Підготовка

до міжнародного року молоді

ВІДЕНЬ. (кор. ТАРС). Тут проходить перша Сесія Консультативного Комітету ООН по підготовці Міжнародного року молоді (МРМ). В її роботі беруть участь представники 24 держав — членів комітету, в тому числі СРСР, Польщі і Румунії, а також спостерігачі під рідку спеціалізованих установ ООН і різних неурядових організацій, включаючи Всесвітню федерацію демократичної молоді, Міжнародний союз студентів, Радю європейських національних комітетів молоді, Міжнародну спілку молодих соціалістів та інші.

У завдання комітету входить обговорення проекту програми підготовки і проведення МРМ, розроблено секретаріатом ООН і центром по соціальному розвитку і в гуманітарних питаннях.

Рішення, проголосивши 1985 рік «Міжнародним роком молоді: участь, розвиток, мир», прийняте на XXXIV сесії Генеральної Асамблеї ООН, відобразило зростаючу увагу широких кіл міжнародного співтовариства до потреб, прагнень і сподівань молодого покоління, визнання необхідності його безпосередньої участі в розв'язанні найважливіших проблем сучасності.

У виступах багатьох членів комітету звучала думка про те, що різні заходи, які будуть проведені в рамках МРМ і в ході підготовки до нього, повинні сприяти ще активішому залученню молоді та її організації до суспільних, громадянських, підтримання міжнародного миру, згладження добросусідства і взаєморозуміння між народами, досягнення реальної прогресу в справі обмеження гонимі озброєнь і роззброєння. Серед найважливіших цілей МРМ відзначається необхідність підвищення ролі молоді в розвитку своїх країн, особливо у зміцненні національної незалежності в соціально-економічній галузі, у встановленні нового міжнародного економічного порядку.

На думку широкого кола делегатів, підготовка і проведення МРМ повинні привертати увагу до важливості повсякденного здійснення основних прав різних верств молодого покоління, включаючи право на працю, освіту і т. д.

Члени комітету з інтересом вислухали виступ радянського представника, в якому було викладено позицію Радянського Союзу щодо всього кола питань, зв'язаних з підготовкою і проведенням МРМ.

Л. ВОЛНУХІН.

СПЕЦВИПУСК «ПК»

Борису
Чамлаю
50

Кіровоградському постійно-гісторичному, постійному автору нашого «П'ятого колеса» Борису Чамлаю на сьогодні виповнюється 50 років. Цього ж року у видавничій «Перелі» побачить світ друга збірка Бориса Феоктистовича, яку він назвав невідомою — «П'яте колесо».

Від широго серця зичимо нашому гісторичному, у якого є таке саме «П'яте колесо», міцного здоров'я, світлого довголіття і щедрого умишку на нелегкій поетичній ниві. Нехай його «П'яте колесо» сміливо котилося в третє тисячоліття.

Позичає

— Позичте грошей, з пенсії — віддам, — В сусіда просить порубок Адам.
— Ти вже на пенсії? — пита сусід Адама.
— Та ні.
— Не я, Петровичу, А мама.

Монолог

на похмілля

— Згадати не можу я ніяк,
Що пив — горілку чи коньяк.
Але, напевно, коньячок,

Бо повні очі

зірочок.

Повчальниця

Коса в городі косить жито.
Сокира вгледіла й повча: — Не так.
Цу скільки можна вилити: Рубай з плеча, Рубай з плеча!

Дарунок

В кушах, де Лисова поря,
Тхір — тхір Рудому хабара.

— Хабар? Мені?
Ах, сплю вража!
В тюрму відправлю, так і знай...
— Та це ж даруночок, — Тхір каже.
— Якщо дарунок, То давай.

Змінилась

У літню спеку
Півень біг за клуно
І Качку стрів.
Не Качку, а красуню.
— Без тебе я,
Мов риба без води, —
Сказав він їй.
— А Курочку ж куди?
— Вже розлучивсь.
Милува, вража дочка,
Із Курочки
Зробилась ралтом Квочка.

В магазині

— Є сорочки? —
Мовчить.

— Є шкарпетки? —

Мовчить.
— Книгу скарги... —
Як закричить!

Лихе число

— Тридцять три
лихе число, —
Людам скаржиться
Павло, —
Присудили аліменти:
Рівно
Тридцять три проценти.

На риболовлі

з учнями
— Жаль, немає сірників, —
Скаржиться учитель.
— Нащо?
— Щоби з цих линків
Юшки наварити.
Як погано, інший раз,
Що наліти кишув...
— Не журіться, серед нас
Палить половина!

Консиліум

В гаю Горобчик захворів.
Зібравсь консиліум

Крилатих лікарів.

Сорокопуд:

«Нервовий зуд».
А Чиж всерйоз:
«Туберкулоз».
Сорока вслід:
«Та ні, бронхіт».
Ворона стриб:
«У нього грип».
Горобчик:
«Ох...»
Узяв га й здох.

Хома в гостях

— Почуйте себе, Хома,
Так, не виче ви удома... —
А Хома тихенько в бік:
— Я пасу з дому втік.

Віддасть

стареньку

— Куди ходив?
— До магазину.
— І що ж купив?
— Жоні хустину.
— Лиш їй?
— Не вже забув про пенську?
— А жінка їй віддасть стареньку.

▲ Республіканс в к і
спортивні ігри молоді: в
команді лише двоє.

▲ Знакціст стає кан-
дидатом у майстри спор-
ту.

▲ За шахівницями —
школярі.

ГПО-56

Рішучість

Сергія

Богатнова

Колентив фізкультури
Бобринського сільсько-
господарського технікуму
імені Героїв Радянського
Союзу Василя Порика про-
відний у районі. Тут дво-
ють про будівництво нових
та експлуатацію наявних
спортивних споруд, постій-
но збільшують чисельність
спортивних секцій, груп
ГПО. Найбільш популярні
в технікумі ігрові й війсь-
ково-прикладні види спор-
ту. Десятки кращих спор-
тсменів удосконалюють
свою майстерність у секції

багатоборства нового фіз-
культурного комплексу.
Один із таких ентузіастів
— Сергій Богатнов.
— У лютому проходив фі-
нальні змагання на пер-
шість обласної ради «Коло-
са» з багатоборства ГПО.
Тут, у Новоархангельську,
Сергій уперше виконав
норматив кандидата в май-
стри спорту. Найкращий
його показник був з підтя-
гування на перекладні —
26 разів. Комсомольцеві
С. Богатнову вручили наго-
роду чемпіона «Колоса».
Нині Сергій Богатнов ре-
тельно готується до ра-
йонного турніру з багато-
борства ГПО на приз
«Комсомольської пра-
ди».

К. КОЛІСНИК,
завідуюча оргвідді-
лом обласної ради
ДСТ «Колос».

На знімку: чемпіон обласної ради «Колоса» із зимового багатоборства ГПО кандидат у майстри спорту Сергій БОГАТНОВ. Фото В. ГРИБА.

ШАХИ

ДО ТАЄМНИЦЬ

БІЛИХ І ЧОРНИХ

При Устимівському
Будинку піонерів уже
другий рік працює гур-
ток юних шахістів,
яким керує лікар ра-
йонної лікарні В. Є. Со-
ломко. Він знайомить
членів гуртка з історі-
єю виникнення шахово-
го мистецтва; на прик-
ладах видатних радян-
ських, зарубіжних май-
стрів гуртківців вивча-
ють теорію шахів, за-
кріплюють її практич-
ною грою...

Серед юних шахістів
ми регулярно вчимо-
ємо змагання. Остан-
ній турнір пройшов під
девизом «Кращий у
серії, кращий у нав-
чанні». За шахівницями
змагалися наші гурт-
ківці та учні Комму-
нарської середньої
школи. Турнір закін-
чився унівеально пере-
могою шахістів Будин-
ку піонерів (4:1). Вла-
до виступили Сергій
Михайлов, Віталій Мі-
шура, Олександр Око-
лишні, Сергій Могенко.

Р. СОТНИКОВА,
директор районного
Будинку піонерів.

БОКС. Особиста пер-
шість із цього виду спор-
ту республіканської ради
ДСТ «Трудові резерви»
підбулася в Одесі. У
різку змагання найкращі
юні вихованці лонд-
онського представництва
перемогли в фіналі
1983 року в народженні.
Серед них були й кіро-
градці. Збірку нагоро-
ду приніс Леонід Синио-
в (вага до 57 кг). Бронзо-
вий призером став
Дмитро Мулагалів (вага
до 75 кг) і Володимир Со-
лодін (вага до 81 кг).

БАСКЕТБОЛ. У спор-
тивному залі Кіровоград-
ського технічного учили-
ща № 1 три дні тривала
першість обласної ради
товариства «Трудові ре-
зерви» серед колективів
технічних навчальних
закладів. Перемогли гос-
подарі майбутнього.

Редактор В. СТУПАН.

Як влучити в „копійку“?

ПЕРЕД СТАРТОМ

«Молодий комунар» продовжує
публікацію матеріалів про готовність
спортсменів Кіровоградщини до фі-
налії Третіх республіканських спор-
тивних ігор молоді. Сьогодні — роз-
мова про кульову стрільбу. Цим ви-
дом спорту кіровоградці в липні на-

кіннього року у Львові стартують на
Іграх. Своїми враженнями ділиться
тренер обласної ради спортивного
товариства «Динамо» майстер спор-
ту Ю. В. ЯЗИКОВ, якому обласний
спорткомітет доручив готувати до
наступних змагань збірну команду

патріотів свого краю, свого
міста, району, то за наяв-
них умов зможемо взяти
реванш за минулорічні по-
разки.

Звичайно, за три місяці
до фінальних змагань спор-
тивних ігор молоді всіх не-
вирішених питань не розв'я-
жеш. І нам, тренерам, тре-
ба доводити до вищих спор-
тивних кондицій те, що ма-
ємо. Та ми знаємо не тільки і
сьогоднішнім днем. Раді
відповідних спортивних
товариств, спортивні коміте-
ти, очевидно мають подбати
про дальший розвиток стрі-
лецького спорту, якому вони
присвятили до його піднесен-
ня. Ми чекаємо допомоги і
від комсомольського активу
області. Працювати на пер-
спективу, значить дбати про
будівництво спортивних
споруд, про добір і розста-
новку кадрів. Все це вези-
ти, влітку в багатих насе-
лених пунктах збираються бу-
дувати тири. Треба потурбу-
ватися, щоб юні відповідні
застаювалися стандар-
там, щоб там постійно чер-
гували інструктори, щоб
стрілецькі секції відпові-
дали своїю діяльністю не
лише перед обласними чи
республіканськими змагання-
ми, а працювали за цією
вказівкою графіком.

Я вірю, й переконаний, що
зрештеш будувати. Але ті-
льки при тій умові, коли в
кожному колективі, кожно-
му спортклубі, в усіх спор-
тивних товариствах і відом-
ствах пробудиться справді
державною відповідальністю
за доручену справу. Це і
це раз підкреслюю: я зап-
ячено не орієнтовано на кан-
дидатуру. Певний багаж
очей ми, безумовно, матиме-
мо на молодіжних Іграх. А
до наступної республікансь-
кої спартакіади є ще час
перевіривати стійкість робо-
ти кожного фізкультурного ак-
тиву. Тоді будьмо оптимістами,
але ж не всі «за» та «вже»
пропалувати стан справ і
від слів перейдімо до кон-
кретних дій — усі разом.

берного пістолета по мільо-
ні з чорним колом і по силу-
ету людини).

Звичайно, у нас є здібні,
перспективні стрільці. І ми
могли б командувати на
змагання повну команду.
Але, на жаль, вони тільки
перспективні, їхня майстер-
ність не дає гарантії на ус-
пехи. А лавіцію відправляти
на змагання людей, завчас-
но знаючи, що вони не да-
дуть залікових очок? Це бу-
де б нерозумно...

Отже, ті області, що ви-
сталяють повні команди зрі-
лих стрільців, звичайно, на-
багато підпередять наші.

У нас порівняно непо-
гано розвинута кульова
стрільба серед школярів,
очолювана тренером ДЮСШ
№ 1 Кіровоградського міськ-
во О. М. Шиловим. На
літніх спартакіадах респуб-
ліканської команди його ви-
хованців завжди перебува-
ють у провідній групі.

Але на відміну від баг-
яток інших видів, кульова
стрільба — це спорт дорос-
лих. Найкращих своїх
досягнень стрільці доби-
стають у віці 25—40 років,
коли людина змужніла, фі-
зично загартована, здатна
зносити великі моральні
навантаження. А у
нас дорослого і навіть юна-
цького стрілецького спорту
майже немає.

Дуже вузька в нас геогра-
фія поширення стрілецького
спорту. На карті області він
позначений лише одним

пунктом — Кіровоградом.
Але і в обласному центрі
цей вид представлений ду-
же бідно. Вважають, що
стрільба кульовою в об-
ласних закладах товариства
«Спартак» і «Колос». Та чи
можна всерйоз говорити про
не, коли там по шістьох
тренерів і стрільців? Зна-
ється ДЮСШ № 1 міський,
де три тренери (але вони на-
вчальні школярів), і обласна
рада «Динамо» з двома тре-
нерами. Цього дуже мало,
щоб стрілецький спорт був
у нас на висоті.

Безперечно, від штатних
працівників більше вимага-
ють. Але ж ми часто згаду-
ємо про громадських тре-
нерів, інструкторів по спорту.
Якщо вже вони завантажені
своєю готовністю допомогти
майбутнім чемпіонам і ре-
зервістам, то хай же до-
дають справу до кінця. Пе-
редусім з допомогою таких
активістів ми розв'яземо
проблему масовості. І якщо
в кожному районі з'явиться
хоч два—три перспективні
стрільці, то, безумовно,
збірка області матиме і
перспективні перспективні.

Ще одне. В Кіровограді є
понад 20 стрілецьких тирів
в області — більше 250.
Проте чимало з них — при-
мітивні, придатні лише для
початкової підготовки. Від-
повідальні змагання можна
проводити лише в двох —
обласному комітеті ДТСААФ
і «Динамо». Та й то не за
повною програмою, сканд-
но, тих же стрілецьких ігор

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової
роботи, відділ пропаганди — 2 45 36;
відповідальний секретар, відділ учнів-
ської молоді — 2 48 87; відділ комсо-
мольського життя, відділ військово-
патріотичного виховання та спорту —
2 45 35; фотобібліотека — 2 56 65;
нічна редакція — 3 03 53.

Газета виходить у вівторок,
четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

БК 04232.

Індекс 81107.

Обсяг 0,5 аркуш. аркуш

Зал. № 178.

Тираж 54000